

EVLERİMİZDE ARIZALAR

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 304.05.2008 tarihli (43.) Hayat Rehberi dersidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdülillah vessalatu vesselamu ala resulillah

Değerli kardeşler, aziz dostlar,

Kudüs, bir asra yakın zamandan beri dünya Müslümanlarının en büyük sorunudur. Yöresel olmayan, bütün iman edenleri ilgilendiren en büyük sorunumuz Kudüs sorunudur. Evet, Keşmir'deki arazimizde işgal edilmiştir. Ama Keşmir kible değil, Müslümanlara ait bir arazi olduğu için değerli. Kudüs farklı. Kudüs bütün dünya Müslümanlarının la ilahe illallah diyenin miraca iman edenin, İsrâ suresini okuyan ve İsrâ suresine iman eden herkesin sorunudur. Oradaki kardeşlerimizin sorunu da imanî bir sorundur. Bir işgal veya bir işkence davasından ibaret değildir. Bu bildiğimiz gerçek. Buna benzetme yapmak için asıl konumu böyle bir giriş yaptım.

Kardeşler,

Kudüs'ten daha önemli sorunumuz evlerimizin sorunudur. Yahudi Mescidi Aksa'yı dozerleriyle ve tanklarıyla işgal etmeden önce spikerleriyle, gazeteleriyle evlerimizi işgal etti. Orda Filistinli kadınların doğurduğu çocukları öldürerek imha ediyor. Bizde de imanlarına kanser tohumu atarak imha ediyor çocuklarımızı. Bunun için bizim bir ev sorunumuz vardır. Evlerimizi kibleleştirme sorunumuz vardır. Bu sorunumuz, Mescidi Aksa'nın, Kudüs'ün işgali ve orada işkence yapılması sorunundan çok daha küçük bir sorun değildir. Biz evlerimizi mü'min evler, Allah'a ibadet edilen evler, mü'minlerin yetiştiği neşr-u nema bulduğu evler haline getiremediğimiz sürece Kudüs'e eleman bulamayız. Çünkü Kudüs'e gidecek mücahitler evlerde doğuyor.

Bir zamanlar bir petrol fuarını ziyaret etmiştim. Şimdi petrol deyince benim aklıma variller içerisinde benzin ve mazot geliyordu hep. Bir de fuel-oil görmüştüm, mazottan daha kalın bir şey. Petrolün aslını merak ettim, nasıl bir şey. Fuara gittik bir tencerenin içinde simsiyah çamur. Petrol dedikleri oymuş. İşte filan ülkenin petrolü biraz daha kalın çamur, çamur. Petrol deyince ben varilde zannediyorum. Meğer bunu dozerler böyle bunu taşıyacak gibi, kepçeyle taşınacak kıvamda bir çamur. Petrol diyorsunuz giydiğiniz gömlekte petrol var, gömleğinizin düğmesinde petrol var, tabağınızda petrol var, masanız petrol. Gıdada petrol. Petrol nerede yok deseniz, dünyadan çıkmanız lazım. Ama aslı o çamur. Şimdi benzin petrol değil, petrol ürünü sadece. Polyester iplik, polyester bir şey petrol değil, petrolün ürünlerinden birisi. Petrol deyip benzine tutundun mu çok azından istifade etmiş oluyorsun.

Kardeşler,

Cami, mü'min demek değildir. Mü'minlerin gittiği yer demektir. Kur'an kursu, mü'minler demek değildir. Mü'minlerin çocuklarını okuttuğu yer demektir. Kur'an kursunun da, caminin de okulun da vakfın da, derneğin de, Kâbe'de tavaf edenlerin de hepsinin membaı evdir. Kâbe'nin etrafında kadınlar çocuk doğurmuyorlar ki. Kâbe'de yetişmiş insanlar tavaf ediyorlar. Medreseler doğumhane değil. Doğmuş büyümüş çocukların eğitildiği yerler. Camilerin altları doğum evi değil ki. Camiye evden üretim yapılıyor. Cami bir benzin. Kur'an kursu mazot. Filan Kâbe'de tavaf edenler fuel-oil. Ama bunların hepsinin aslı evdir. Müslümanlar, evleri kadar büyümüş olurlar. Kâbe'de tavaf ettikleri kadar değil. Camileri doldurdıkları kadar değil. Kaynağı kuruduktan sonra camideki ihtiyarların yerini neyle dolduracaksın?

Bizim camilere yaptığımız yatırımdan önce evlerimizi ihya etmemiz, mamur hale getirmemiz gerekiyor. Evlerimizi mezarlıktan arındırıp mezarlık halinden soyutlandırıp ihya olmuş cennet yuvaları haline getirmemiz gerekiyor. Evlerimiz, Allah'a kulluk yapılan, iyi birer merkezler haline gelmedikçe çok cami yapmamızın bir manası yok. Gitti Osmanlı, Süleymaniye virane kaldı. Koca Süleymaniye

denmiyor da boş Süleymaniye deniyor şimdi. Sultanahmet'te turist daha çok. Keşke Sultanahmet'in yerinde küçük bir odacık kadar cami olsa da ama tıka basa secdeyle, huzur bulan mü'minlerle dolmuş olsa. Evlerimizde bir sıkıntımız var. Evlerimiz camilerimizin, medreselerimizin kaynağı değil. Hatta ve hatta evlerde tahrip ettiğimiz, becerip yetiştiremediğimiz ve defolu hale getirdiğimiz çocuklarımızı tamir etmek için yazın Kur'an kurslarına, camilere gönderiyoruz. Bu ters bir giriş.

Aslı bunun evlerimizde şuuru verilmiş, ayağa dikilmiş ama hafız olması iki sene medreseye gitmesi gereken çocuklarımızın gelmesi lazımdı. Bu durum ters dönünce falakacı hocaların adı çıktı bu sefer. Neden? Çünkü medreseye hafız olarak, hafız olması için getirilen çocuğun bir kamyon dayakla ıslah edilmesi lazım bir defa. İnsanlığı tahrip edilmiş, din sevgisi yeşermemiş, Kur'an aşkı oluşmamış bir çocuğa medresede hafızlığa başla diyemezsin ki. Önce insanlık karakteri aşılamam lazım. Oturma kalkmayı öğretmen lazım. Büyük-küçük ahlak düşüncesini oturtman lazım. Bunlar annenin kucağındaiken verilmeliydi. Emdiği sütle bu çocuk o kapasiteyi yakalamalıydı zaten. Allah deyince gözü annesi tarafından verilen eğitimle yaşarır hale gelmiş olması lazımdı ki bismillahirrahmanirrahim başlayıp hoca Fatiha'dan başlayıp Nas'a kadar, hafızlık dediğin nedir ki on beş aylık bir süreyi gerektiriyor. Çok geri zeka bir çocuksa iki yıldır. Ama hoca zavallı önce oturmayı kalkmayı, tuvalet adabını, konuşmayı, yemek yeme adabını bir senede ancak öğretiyor. Hoca sevgisi, hoca hürmeti, Resûlullah'ın vekili büyüktür, saygındır diye bir kavram çocukta olmadığı için önce hoca kendisini şöyle bir tanıtmaması lazım. Askerlik ocağı gibi önce bir acemilik süresi gerekiyor. Acemilikte döv-kır ondan sonra ustaysa silah veriyorsun. Kur'an kursu medresede bu duruma geliyor.

Şimdi imam hatip liselerinden herkes şikâyetçi. Yahu şöyle oldu böyle. İmam hatipler Rusya'dan ithal mi etti o çocukları? İmam ve hatip lisesi diyorsun. Yani camiye imam olması için üç sene okursa imam olacak diye bir liseye gönderiyorsun ama "çocuğuma ahlak vermediler" diyorsun. On dört yaşında bu çocuğa sen ne verdin on senedir? On dört yaşında çocuğa ahlak verilir mi? Kavak kadar büyümüş şeye aşı yapılır mı? Neredeydi fidan günleri bunun? Neyle suladın bu ağacı sen? Ziftle sulamışın, ağacın yaprakları dökülmüş, kuru ağacı yeşert diye getirmişsin. Evlerimiz, Kur'an kurslarımızdan camilerimizden önemlidir. Çünkü camiye eleman evden gider. Medreseye eleman evden gider. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem على الجهاد haydi cihada gelin dediği zaman insanlar evlerinde oturuyorlardı, Hanzala evinde oturuyordu. Evinden kalktı gitti. Evlerimiz Allah'a kulluk için en münasip yerlerdir.

Firavun bütün despotluğuyla, en ağır zulümleriyle Musa aleyhisselamı ve Harun aleyhisselamı artık nefes almaz hale getirince, onlar da: "Ya Rabb'i! Biz ne yapacağız? Senin hiçbir emrini yapamıyoruz, bu Firavun bizi nefes aldirtmıyor, bizi sokaklara çıkarttırmıyor. Ticarete müdahale ettiriyor. Ee her her türlü sıkıntıyı karşımıza çıkarıyor, biz ne yapacağız ya Rabb'i?" diye dert yanmak istediler. Ne cevap verdi Allah onlara. **وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً** Siz de evlerinizi kibleleştirin. Firavun'un sokakları varsa, Firavun'un çarşı pazarı varsa. Firavun ordusuyla hükümransa eğer, Firavun her türlü baskıyı yapıyorsa yatak odalarınıza karışmaz ya, evlerinizi girmiyor ya **وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً** "Eviniz kible olsun kible". İyi ev olsun demiyor. Eviniz kible olsun diyor. "Kibleleştirin evlerinizi" ve **وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ** "o evlerde namazın hakkını verin", namaz kılın değil, namazın hakkını verin. **وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ** "Evlerini kibleleştirmiş mü'minlere, namaz kılan mü'minlere de Allah'ın yardım müjdesini ver ey Musa!" buyuruyor. Ayet arkadaşlar, ayet.

Biz Kur'an kursu açtıkça, imam hatip lisesi açtıkça veya cami yaptıkça çok hacca gittikçe Allah'ın yardım vaadini almıyoruz. Çok ev gerçekleştirdikçe, evlerimizi imar ettikçe evlerimizi namaz evi, kible ev yaptığımız sürece Allah'ın yardımını kendimize çekiyoruz.

Allah'ın yardımının en büyük şartı; ta firavun zamanından beri şimdiki firavunların ecdadı olan o firavunların zamanından beri Allah'ın yardım şartı, çok cami yapmak değil, çok vakıf kurmak değil,

iyi evler kurmaktır. Çünkü iyi bir ev demek mükemmel bir çekirdek demektir. O çekirdekten milyonlarca Musa milyonlarca Asiyeye çıkar. Ama caminin böyle bir yetiştirme yeteneği yok. Cami sadece namaz kılmak içindir. Namaza iman etmiş insanlar, namazla cennete gireceğini düşünen insanlar camiye gelirler. Bir genç kıza imam hatip lisesi tesettüre büründüremez ki bu annenin vazifesi, babanın vazifesi. Kız tesettüre evde girmiş olmalıydı. Bunun için kardeşler, evlerimiz arızasız, pürüzsüz ev olmalıdır ki Allah'ın rızasını celbedecek ameller yapabilelim. Bunun dışında dışardan taşıma suyla bu değirmeni çevirmek çok zor. Suyun kaynağı evdir. Bunun için Allah-u Teâlâ Kur'an-ı Kerim'de bunalan mü'minlerin çaresi olarak "Size hanımlar verdik, gidin evde teselli olun." diyor. Allah'ın en büyük mucizelerinden biri işinden, gücünden, cihadından, hizmetlerinden dolayı yorulan, bunalan bir mücahidin bir mü'minin eve gidip teselli bulmasıdır. Ev budur! Ev budur!

Lut aleyhisselam bile bir Hadice bulsaydı, o perişanlığı yaşamazdı. Nuh aleyhisselam dokuz yüz elli senenin sonunda bile o Hadice'yi bulsaydı "Korkma Nuh! Allah arkanda, ben senin yanındayım." deseydi bir Hadice ona yirmi üç senede yeryüzü suya boğulmadan o da cihadını bitirirdi. Muhammed aleyhisselamı yetim bir çocuk olduğu halde kimsesi olmadığı halde Hadice ayakta tuttu da yirmi üç sene de insanlığın yüzünü, gözünü nura doldurdu. Evdir ev! "لتسكنوا إليها لتسكنوا إليها" "Huzur bulun, rahatlayın diye size eşler verdik." diyor. Buna bak. Allah ne takdir etmiş bir de millet yattıktan sonra eve gideyim de bunalımım artmasın diye düşünen Müslüman'a bak. Lan kadın yatsın, çocuklar yatsın. Çünkü eve gidince bir bombardıman da oradan başlayacak. Anahtarı biz de olan hapishanelere çevirdik evleri. E tabii bu erkeklerin penceresinden bakınca böyle görülüyor. Kadınların penceresinden bakınca da kiralık gardiyan gibi görüyorlar zaten erkekleri. Gardiyan geliyor, bakalım ne olacak? Neden? Çünkü şeytan birimize bir boncuk verdi, öbür tarafa bir boncuk verdi. O boncuk senindi aslında diye birbirini aldattı. Ver o boncuğu, ver o boncuğu, diye birbirimize dövüştürüyor bizi. Hayır, kardeşler! Allah'a giden en kestirme yol, evdir. Camiden önce. Gusül abdesti camide mi alacaksın kardeşim. Gusül abdesti. Hadi abdest caminin şadırvanında aldın, e gusül abdestini de caminin içinde mi alacaksın. Demek ki en büyük temizliğinden en ciddi niyetine kadar her şeyin temeli evdir. Bu mantığı bu şekilde kurmamız lazım. Neden?

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz: "Bir düğün yemeğine çağırılıp da o yemeğe gitmeyen, Muhammed'e isyan etmiştir." diyor. Neden? Duydunuz mu bir hadis bir vakıf açılışına gitmeyen günaha girmiştir, diye. Bir medrese açılışına gitmeyen günaha girmiştir, diye duydunuz mu? Hayır. Öyle bir şey yok. Vaktin varsa gidersin yoksa gitmezsin. Ama bir düğüne gitmedin mi Ebu'l-Kasım'a isyan ettin, diyor. Kimdir Ebu'l-Kasım? Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz. Neden? Neden? Çünkü Muhammed aleyhisselamın en büyük yatırımı evlenmiş bir delikanlıyla evlenmiş genç bir kızdır. Onun iman davasının, yeryüzünde oturtmak istediği vahiy davasının yüzde ellisidir bu. Ne buyuruyor? Bir genç, salih bir kızla evlendi mi imanının yarısını kurtardı, yarısında da gayret edip cennete girsin, diyor. Allah! Allah! Demek ki bir düğün, peygamberin gözünde aleyhisselatu vesselam, O'nun vahiy davasının yüzde ellisini oluşturuyor. Büyük bir yatırım bu! Oradan Selahaddin çıkacak, oradan Halid bin Velid yetişecek. O ninnilerle mücahitler çıkacak, şehitler çıkacak. Doğmamış çocuğu hangi Kur'an kursunda eğiteceksin. Bir çocuk doğmadan sen imam Hatip'e kayıt mı yaptıracağını onu? Biz, asıl yükü taşıyoruz. Asıl müjdeyi taşıyoruz. Evlerimizin nükleer güç kaynağı bizim için. Vakıflar kapatılabilir, camiler kapatılabilir. Efendim camilerde okutulan hutbeler ağaç hutbesi. Bize cumada ağaç sevgisi veriyorlar. Evde Riyazü's-Salihin okudun da taş mı çıktı okuduğun koltuktan. Var mı Riyazü's-Salihin okumayan? Gel. Var mı evde tefsir okumayan? Gel. Teheccüde kalktın da cinler mi çarptı seni? Hayır hayır! İnsanoğlu ev kurduğundan beri eve kimse müdahale edememiştir. Ev en büyük mahrem merkezdir. İşte bizim için tek bir örnek olarak kalsa dahi Hadice örneği var. Korktum, ürktüm, dedi Muhammed aleyhisselam. "دسروني دسروني" Ödü patladı, kadıncağız dul, dul evlenmiş bir kadın. Bir sürü doğum yapmış bir kadın kalktı, "Muhammed! Korkma arkandayım ben." dedi. Ne destek ki bu, ne destek ki bu sözden on bir sene sonra vefat ettiğinden

Hadice radiyallahu anha o şehri terk etmek zorunda kaldı Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem. İşte evlerimizin önemini konuşuyoruz kardeşler. Evimizdeki her arıza her arıza evimizdeki her sıkıntı, imanımıza gelecek en ağır darbelerin işaretçisidir. Biz, hanımlarımızla, çocuklarımızla yaptığımız küçücük bir tartışmayı yok sayıyoruz. Hâlbuki şeytan ondan o kadar istifade ediyor ki. Neye benziyor biliyor musunuz? İşte radyatör bir kenarından su sızdırıyor bir bakıyorsun ki parmağını tutuyorsun, ne var ki bunda ya. Bu parmağımı bile zor ıslattı diyorsun. İki gün sonra alttaki halıyı çürütmüş bakıyorsun. E bu, bu kadar çok akılmıyordu, gene çok akıyor. Sızıyor. Sızıyor ama sen uyurken de sızıyor o. Sen camı açsan, açmasan gene sızıyor o. Sıza sıza senin yatağını çürütüyor. Bir ufak tartışma zannediyorsun sen. Eğer onu pansuman yapıp hemen kapatmazsan, şeytan onun üzerine yatırımı yapıyor, yapıyor, biz hacca giderken tartışmıştık, yedi sene oldu diyorsun, yedi sene sonra boşanıyorsun mahkemede. Sana göre basit, sana göre sızıyor. Şeytan onu değerlendirirken ırmaklar zannediyor onu o. Böyle gerçekleştiriyor. Evlerimiz, pürüzsüz ev haline gelmedikçe, pürüzsüz camimiz olmaz bizim. Biz o evlerden hacca bile gitsek kavga eder geri döneriz. O ev senin evinken kardeşim, umreye gidip masraf etme sen. Umre'den telefon edersen, çocuklarınla kavga eder geri gelersin. Kâbe'ye yüz metre mesafeden çocuklarına beddua edersen sen. Sen çünkü doktora gittin ama hala sigara içmeye devam ediyorsun. Ne yapsın ki sana doktor. Mikrop sende zaten. Duman ciğerlerinde, doktor bol bol sana antibiyotik veriyor. Antibiyotik de zehir senin için. Zehri zehirle tedavi etmiş oluyorsun. Önce evlerimiz. Evlerimiz bizim namusumuz, evlerimiz bizim imanımız. Evlerimiz bizim davamız. Evlerimiz her şeyimiz bizim. Bu şuuru taşımadığımız sürece ev deyince mobilya anlarsan eğer biz, ev deyince yeni daire anlarsak eğer bizi şeytan kandırıyor demektir. Ulubatlı Hasan, Sultan Fatih'in sarayından çıkıp gelmedi İstanbul'a. Ne kadar harap bir evde oturuyordu ki onun evi diye bir taş bile kalmadı ortada. Ama fethin sancağını dikti. Mutluluğu mobilyada arayan bir nesil olmamalıydık biz. O kâfirlerin hastalığıydı. Birbirlerine kin besledikleri halde, mobilya taksiti ödedikçe birbirlerine mutluluk numaraları yapan insanlar onlar. Biz böyle olmamalıydık. Biz, eve girdiğimizde "selamun aleykum" der demez orada meleklerin uçtuğunu hissetmeliydik. Biz mutluluğumuzu o anda bizimle beraber bulunan meleklerde görmeliydik. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz işte köpek bulunan evde, resim bulunan evde melek bulunmaz diyor. Alimallah hiç hisseden var mı bunu. Kırk köpek koysan bir şey değişmiyor ki. Varlığını hissetmiyorduk ki zaten. Çakal bile girse anlayacağımız yok onu. Neden? E aslının tadını görmedik ki. Aslı nedir bilmiyorum ki. Kaybolunca melek ne olduğunu anlayayım. Evlerimiz, bizim meleklerle kucak kucağa olduğumuz, ikide bir melekleri kucakladığımız yer olmalıydı. Evlerimiz bizim korkma arkadayız biz. Sen bu çocukları merak etme diyen hanımlarımızın bulunduğu yer olmalıydı.

Biz, esas mücahit evde çocuklarımızı büyüten kadındır, diyen gururu taşımalıydık. Evlerimiz bizim cihad merkezimiz, Kur'an bizim evlerimize hitap ediyor. Kur'an evlerimizde ihya olacak. İşin ne senin? On dört yaşian gelmiş bir çocuğun neresine Kur'an öğreteceksin. Latince'ye dair her şeyi öğrenmiş. Kur'an'a yer ara dur. Dosyalar arasında bir satır boş bulacaksın da oraya bir ayet sıkıştırılacak. Bir defa binlerce futbolcu ismi biliyor. Rol almış almamış bütün artistlerin isimlerini biliyor. Yaşamış yaşamamış ne kadar kötü fahişe insanlarsa hepsinin ismini biliyor. Bu kadar berbatlık girmiş. Demode olmuş, laçkalaşmış bir kafaya berrak bir Fatiha suresini nereden koyacaksın kardeşim. Girse Fatiha kaçıyor öbür taraftan. Fatiha girmek istemiyor ki oraya. Açılacak bir kapı yok ki Fatiha'ya. Kardeşim artistlere bile razı olduk ya. Sembolik çizgi film artistlerini bile artık ezberledi çocuklarımız. Normal yaşayan artistlerin neyse gene hiç olmasın insan cinsinden her halde bunlar diye razıyız. Bir çocuk ki ödü patlıyor köpekten, akşama kadar köpeklerin rol aldığı çizgi film seyrediyor. Ama köpeği görünce kaçacak sokak arıyor. Domuz sempatik hayvan olmuş. Kurbağalar, tilkiler, çakallar hepsinin sempatik yeri var. O çocuğa ondan sonra Cebrail dedin mi, melekler sanal değil mi? diyor. Velet kurbağadan mücahid görüyordun aylardır, niye sanal değildi o. Kafalar alabora olmuş, kurbağalar bile

yer bulmuş kafada. Domuz cici hayvan olmuş. Domuz insandan daha saygın hâlâ gelmiş. Bunun seyrettiği filmler yüzünden. Ben Bakara suresini nasıl anlatacağım?

Evler evler. Niye Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz imanının yarısı olarak görüyor evlenen birisini? Çünkü imanın yarısını o ev oluşturuyor. Diğer yarısını hac, cihad vesaire vesaire. Bir usta bir mobilyacı ormandan getirilmiş bir gürgen önüne konmuş. Koca gürgen koca yaprakları filan üstünde on beş gün sonra bundan bana bir masa yap desen ne yapabilir sana! On beş gün de o yaprakları temizleyemez zaten. Daha kurutacak, fırınlayacak bir de düşün ki plan yalanmış parlak bir ağaç bundan masa yap diyorsun akşam gel al, der sana. Gürgen gibi çocuğu kuran kursuna imam hatibe koymuşsun ne yapsın hoca kardeşim. Onun yapraklarını mı kurutsun, budaklarını mı döşesin ne yapsın? Ne yapacak gürgenle bu hoca. Cebrail bile öğretmez ona bir şey yahu. İşte ev konusunu ikinci plana atmamızın tersliğini anlatmaya çalışıyorum kardeşler. Cihad Kudüs'te değil evlerinden Kudüs'e gidenlerle yapılıyor. Evler üretecek, üretim merkezimiz evler bizim. Evlerimizin mukaddesatını çok ciddi bir şekilde korumak zorundayız. Evlerimiz evlerimiz...

Peki, bir soru sorabilir miyiz? Arızasız ev olur mu? Olmaz. O cennette olacak inşallah. Cennette olacak. Cennette ne arızası! Cennet dediğin yer arızasız yer. Orda olacak inşallah. Peygamber aleyhisselam efendimizin evi bile arızasız değildi kardeşler. Kur'an'ı Kerim'de Ahzab suresi diye bir sure var. Bu sure işte müşriklerin Medine'yi kuşattığı zaman ki olayları anlatıyor. O surede Allah Teâlâ efendimizin çektiği sıkıntıları ashabi kiramin ne kadar eziyet çektiğini anlatıyor sayfalarca. Ve efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bildiğiniz gibi bir aydan fazla bir zaman karnına taş bağlamak zorunda kaldı acından, o günlerde. Aynı surede efendimiz aleyhisselamın hanımlarına da sitem var. Peygamberi niye üzüyorsunuz diye? Hatta ne buyuruyor Allah "ey peygamber deki bu kadınlara, *إِنَّ زِينَتَهَا لَمِنْ أَنْفُسِهَا وَأَسْرَحْنَ صِرَاحًا جَمِيلًا* eğer sizin derdiniz bu Medine böyle muhasara altında bu sıkıntılar içerisinde kıvrıyoruz biz, sizin derdiniz eğer ziynetlik süs eşyaları ise *أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْمَرْءَ إِذَا حَبَسَ فِي بَيْتِهِ لَمْ يَكُنْ يَتَذَكَّرُ إِلَّا لِحَيْتِهِ* alın mehrinizi defolun gidin bu evden deyin" dedi Allah Teâlâ. Yani peygamber ne ile meşgul onlar benim entarim eskidi... Peygamberde bu imtihanı geçirdi arkadaşlar. Ama bütün bu tartışmaların nedeni olan Aişe'sini atmadı. Yine en çok kimi seviyorsun ya Resûlullah, denildiğinde 'Aişe'yi dedi. Oradakiler de, biz kadınlardan söz etmedik hani erkeklerden sorduk. Babasını, dedi. Bu sözü söylediği zaman bu tartışmalar olmuştu. Burada şu noktayı yakalamamız lazım arkadaşlar. Kur'an'dan, tarihten değil Kur'an'dan gördüğümüz kadarıyla başından duman tüttürdü hanımları. Hem ne dumanlar tüttürdüler. Düşünün bir hanımı hazreti Ömer'in kızıdır, Hafsa annemiz. Yani hazreti Ömer, kızını öldürmeyi düşünmüş peygamberi üzüyor diye. Hazreti Ebubekir demiş ki bana bak mezbahane mi orası ne yapıyorsun sen, demiş. Kendine gelmiş. Hakikaten ne yapıyorum, demiş. Aynı şeyi Ebubekir yaptı hâlbuki. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem Aişe annemizle bir mesele konuşurken abartıyorsun, diye bir şeyler söylemiş Aişe annemiz. Yani o sevdiği kadın işte. Nikâhını Cebrail aleyhisselamın kıydığı kadın. O arada hazreti Ebubekir camın önünden geçiyor. Efendimiz buyurmuş ki, Ebubekir gel gel hakemlik iş var burada, demiş. İyi dinleyin arkadaşlar hadis söylüyorum. Ramazanda gazetelerde çıkan fıkra anlatmıyorum. Duygusal şeyleri konuşmuyoruz. Hazreti Ebubekir de, buyur ya Resûlullah, demiş. Gel buraya, demiş. Ebubekir oturmuş. Kim Ebubekir Aişe'nin nesi oluyor? Babası. Yani hanımını kayınpederine şikâyet ediyor. Ebubekir, demiş. Biz Aişe ile tartıştık seni hakem yapalım, demiş. Buyur ya Resûlullah demiş, Aişe'ye dönmüş demiş ki, anlatayım mı babana şimdi, demiş. Anlat ama doğru söyleyeceksin, demiş. O öyle der demez Ebubekir radiyallahu anh bir tokat vurmuş ağzı kanlar içerisinde kalmış Aişe'nin. Terbiyesiz kız hiç yalan söyler mi o, demiş. Şimdi tezgâh ne için kuruldu ne hale geldi. Efendimizin evinde kan akmış. Aişe'nin ağzı kanıyor. Efendimiz dönmüş, Ebubekir seni ne için çağırdık ne yaptın sen, demiş. Çık git demiş seni bunun için çağırmadık demiş. Bir espri yapacaktı, kızını şikâyet edecekti. Arkadaşlar ya on dakika önce ya yirmi dakika önce Cebrail oradaydı. Cebrail orda değilse sayısını Allah'ın bildiği kadar milyarlarca melek secde halinde o kapıda

bekliyorlardı. Bu olayın olduğu yerde her gün iki yüz elli bin insan secde ediyor Allah'a beş vakit. Ev dediğin budur. Arızasız ev olmaz.

Müslümanın evinde arızalı musluk durmaz. Tamir eder Müslüman onu. Bu olay olduktan sonra efendimiz mescide çıkıp bir daha bana böyle berbat kadın getirmeyin, boşadım kızlarınızı demedi. Aişe annemize küstü, Hafsa annemize de küstü. Elli gün hissettirmedim bunu kimseye. Hazreti Ömer Resûlullah'ın yüzünde bir küslük var, dedi. Muhakkak benim kızımdandır, dedi. Öğrendi ki hakikaten Hafsa'dan kaynaklanmış. Öldürmeye karar verdi kızını. Yani Müslüman olarak biz arızasız bir evde yaşayacağız. O hayal. Bunu hayal etmek ilk aldanma tuzağı zaten. İlk defa aldandın sen. Sen o düğünden önceki ahım şahım laflara evliya menkıbelerine inandın ya, sen zaten bittin. Senin için arızaya gerek yok. Senin elektrikler kesik kardeşim ne arızası. Sen servisi çağırıyorsun kombi arızalı diye. Servis diyor ki, kardeşim sizin evde elektrik yok. Biz yanlış anladık. Elektrik yok ki sen kombiyi arızalı diye çağırıyorsun sen bir defa peygamber evi bile olsa böyle arızalar çıkacak buna inanman lazım. Şu kadar ki Allah'ın hükmüne razı olduğun zaman sen haksızsın dendiği zaman, peki diyen bir kocaysan, peki diyen bir eşsen, hanımsan sizin evde arızanın bir önemi yok. Çağırırsın servisi verdin mi şu kadar bir servet ücreti, zaten garantili. Yani eğer iyi Müslümansan ayet hadis biliyorsan, ömür boyu Allah'ın garantisindeyiz. Arızayı hemen Allah tamir ediyor. Nasıl tamir ediyor? Bütün kalpler Allah'ın elinde değil mi? Vurup pataklıyor bunlara rağmen seni seviyor. Neden? Kalbi onun, Allah'ın elinde senin tarafına çeviriyor kalbi, dövdüğün halde seni seviyor gene. Bağırдыңın halde senle yaşadığım zindan vesaire filan diyor. İki saat sonra da boş ver ya sinirliydik o zaman diyor. Nasıl diyor bunu garantiden, servis garantisi var. Sabah namazını cemaatle kılmışsın ömür boyu garanti ediyor Allah. Ne buyuruyor Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem 'sabah namazını cemaatle kılan akşama kadar Allah'ın garantisindedir' diyor. Suphanallah! Yatsı namazını cemaatle kılan sabaha kadar Allah'ın garantisindedir. Şeytana karşı garantidesin. Küfre karşı garantidesin. Akrebe karşı garantidesin. Garantidesin. Bu garanti temeli Allah. Dolayısıyla senin elektriğin kesik olmadığı sürece, kombinin de garantideyse ne korkuyorsun? Lakin elektrik kesikse dikkat et! Sen hadis dinlemiyorsan, ayet dinlemiyorsan sen İhya'ü Ulumiddin okumamış bir Müslümansan ne yapayım sana kardeşim. Elektrik yok sizin evde. Elektrik yok. Sen önce faturaları öde elektriğini açsınlar, arıza kolay o tamir olur.

Arızasız ev yok. Hadissiz, ayetsiz ümmeti Muhammed'in büyüklerini tanımayan, İmam Gazali tanımayan insan sorunu var. Sen hayatta İhya'ü Ulumuddin'den beş satır okumamışsın, senin ahlak sıkıntın var kardeşim. Sen ümmetin büyüklerini tanıımıyorsun. Ebu Hanife tanıımıyorsun. İmam Malik tanıımıyorsun. Ahmed bin Hanbel tanıımıyorsun. Ne etsin sana, elektrik yok kardeşim. Hat sıkıntısı var sende. Bu nedenle hayalci değiliz. Bizim evimizde, o ilk gün olur. O ilk günde misafirler gidinceye kadar. Misafirler gidince gene başlar kavga. İşte senin akrabalar çok geldi. O getiren hediyeleri annen nereye götürdü, başlarsınız gene. O misafirler gidinceye kadar o işler. Ama biz Allah'ın garantisinde sünnetin garantisinde olduğumuz sürece hiçbir arıza bizi çökertemez Allah'ın izniyle. Hayalci değiliz ama gerçeklere de her zaman hazırız. Pozisyonumuz bu olmalı bizim.

Kardeşler,

Müslümanların evinde ki en önemli sorunlardan birisi erkeklerin kadınlaşması, kadınların erkekleşmesidir. Kılık kıyafet olarak değil kafa olarak. Kadın kendisini erkek zannetmeye başladı mı bilhassa kadınlar her doğurdukça, her doğumdan sonra yüzde on erkekleşirler. O, efendim bir şey diyor musun, diyen kadın birinci doğumdan sonra ihhi yapmaya başlar. İkinci doğumda ezan okur. Üçüncü doğumda kameti de o getirir. Dördüncü doğumda yaptı mı, imam o zaten. Ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur. Onlar da anlıyor tabii ne demek istediğimi?

Kardeşler,

Allah'ın planında erkek kadın yoktur. Erkek olmayacak kadın. Erkek erkek olacak ki Allah hesabını erkekten sorsun. Bu neye benziyor biliyor musunuz? Şimdi erkeğin ticaretinde bir sürü borç var, eve haciz gelecek hoop mallar kadının üzerine tapulaniyor. Geliyor vergici garibanın hiçbir şeyi yok ki, karının işçisi zaten. Karının yanında BAĞ-KUR'da, BAĞ-KUR'lu kadın, karının işçisi Allah Allah. Önceki çeklerde senin imzan vardı. Ne yapalım kadın işte babasından mal kaldı satın aldı bunları. Bu vergi dairesine karşı iyi bir numara ama Allah'ın hesabı erkek üzerinden. Allah ne buyuruyor? "Çocukların eğitimi, evde din, ahirete hazırlık, evin maddi ihtiyaçlarının karşılanması, faturaların ödenmesi, evdeki her şey erkekten sorarım" Allah buyuruyor.

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ

Evin hesap sorumlu müdürü erkektir. Şimdi çocuklar biz çok yoğunuz, hanım ilgileniyor çocuklarla havale ettik, geldi mi melekler karı ilgileniyordu bizim çocuklarla niye Kur'an okumuyorlar bilmiyorum, hanıma sor. Bu vergi dairesinde fena bir numara değil, muhasebeciye yutturursun bunu melekler bu rolden anlamazlar arkadaşlar. Yani sen ister kariyı göster, ister kaynanayı göster hele bir gel bakalım derler, sen gel sen istediğine havale et zaten. Sen yanacaksın yanarken bağırp duracaksın "bizim karı göndermişti Kur'an kursuna niye hocayı bulmadı bilmiyorum. "Allah öyle bir şeyden anlamıyor, mesul sensin kardeşim senin adın yazıyor bu çekte. Karı ödeyecekti bunu denir mi? Kime diyorsun lafı?

Çocuklarım benim sıla-i rahim bilmiyor, anneleri eğitmedi yok öyle bir şey. E annesine sözüm geçmiyor. Ha başta bir sorundan bahsettik ya sen çok sık tıraş oluyorsun, sakal tıraşı ondan böyle olmuştur o. Zamanında sakalını kesmeyecektin sen. Hangi sakaldan söz ediyorum? Bunu anlıyoruz.

Arkadaşlar, bu kimlik değişimi büyük bir afet, bu çağın getirdiği bir sıkıntı eşitlik meşitlik. Ne eşitliği kardeşim ya yaratan Allah takdir yapan sen. Böyle şey olur mu? Otobüse geldi mi bayanlara yer verin oluyor hani eşitlikte ha beklesin o durakta işte eşitse eşit. Sıkı işe geldi mi bayanlara yer verin, çocuklu bayanlara yer verin ne ne alakası var arkadaşlar. Eşitlik gir sıraya ne eşitliği be? Sıraya girmeye geldi mi bayanlara yer verin. Batıl bir anlayış bu. Biz bayanlara analarımıza, teyzelerimize yer değil başımızın üstünü veririz. Ne demek koltukta ön yeri verin?

Böyle değil. Bu batının kurnazlığından kaynaklanıyor. İnsan hakları der petrol fıçısında yatar. Mantık batı mantığı. Hayır, evlerimizde en büyük arıza kimlik arızasıdır. Bir baba eve girdiğinde yetkili müdür eve giriyor gibi girmelidir. İşletmeyi taşeronlara verebilir. Büyük abiye devreder sen şu işten sorumlusun ama son imza erkeğin imzasıdır. Kadın taşeronluk yapabilir eğitimde, çocukların filan eğitiminde filan konuda taşeron olur buna itirazımız yok ama yetkili imza erkek, Allah erkeği tanıyor. Kendi aranda sen yetkili devri yapmışın. Kime sordun kardeşim? Sen nereden bu yetkiyi aldın da kime devrediyorsun?

Bir, bu birinci sorun. Bütün evlerdeki sorunların ana arıza şeması bunun üzerinden çıkıyor arkadaşlar. Mesela erkek ve kadın arasındaki evlerimizin en önemli sorunlarından biri, ikinci evlilik esprileridir. Bu ikinci evlilik esprilerinin temelinde de bu var. Birinci karısında erkekliliğini ispat edememiş onun için ikinci davul çalıyor bu. Sen bir defa erkek diye adın çıkmadı ki ikinci karıdan söz ediyorsun. Isıracak köpek diş gösterir mi? Ama ya ısıramayacak bari gürültüsünü yapıyor. Bu sefer kadınlar da ayet hadis yüz dört kitabı kabul etmiyorlar bu işte.

Sen bir laçkalık yapıyorsun kadının dinden çıkmasına neden oldun. Allah'tan kork kardeşim ya.

Bir başka sorun çocuk sorunudur. Babalar, şimdi çocuk on yaşına geldi mi namaz eğitimine başlarlar. Koca on metrelik kavaktan baston olur mu? Eğilir mi bu? İki üç namaz kıl, oruç tut, çocuk vay lan biz haram mı yediyoruz? Ben "kıl" dedim, sen nasıl kılmazsın bir karar name. Evden ihraç. Ne

yapıyorsun sen baba? Namaz kılmıyor. Ne ceza takdir buyurdunuz? Attım evlatlıktan. Hay Allah razı olsun. Nuh aleyhisselam dokuz yüz elli sene o hantal kâfir çocuğu niye sırtında taşıdı madem atılıyordu? He? Boğulduğu gün bile" lanetli velet seni zaten sevmiyordum" diyebilirdi mi? He? Yoksa Kur'an onu anlatırken "bu çocuğum neden helak oldu Ya Rabb'i" diye gene gözyaşı mı akıttı?

Peygamber metodu değil atmak, atmak kaçakçı tüccar metodudur. Defolu veya defosuz bu senin sulbundan kardeşim attım demekle atılmıyor, reddi neseb yok. Nesebini reddedemezsin. Kendine dönmek zorundasın. Bu tabi bu taktik atarım, keserim, eve sokmam, daha size peynir yok zeytinle idare edin bu ara, ağalık numaraları gerçek bir numara değil bu tabi, ağalık numarası yani nereye atıyorsun? O attım dedikçe içinden çocuk "Allah razı olsun baba daha çok at" diyor. Neden? Çünkü o gene ne de olsa eve sigarayla girince annesi bağırıyor, "koktu burası" filan attı mı, onun bunun yanında kalacak, köprü altında sigara istediği kadar içecek. Yani şeytan çocuğun ceketinden tutmuştu, "olmaz al al kucağına al bunu" diyor.

Bu tabi anne, babanın aralarındaki taktik hatlarının akıbeti bu. Evlat atmak, evladı uzak görmeyim bunu, bu evde ben gelince bu uyumuş olsun, aynı sofraya oturtma beni ne yapıyorsun sen ya? Şeytan, seni böyle bir yalnız bir yerde yakalasa alnından öper seni.

Hay Allah razı olsun senden Müslüman dediğin senin gibi olacak at bunu at bana at bana diyecek. Hayır çocuk sigaraya başladıysa yapacağı iş, "al sigaranı gel burada benim yanımda iç" diyeceksin. Taktik budur. Uzaklaştıkça bir çekim daha fazla alıyor ondan izmaritini de atmıyor bu sefer, senin yanında hiç olmasın yarısını atar. Bu çocuk niye sigaraya başladı? Bunu sen düşünmek zorundasın. Atmak diye bir çare yok. Evlerimize çok ciddi arıza bu arkadaşlar. İki üç defa tembih ediyor, "bundan sonra Sâd bin Ebi Vakkas gibi olacaksın tamam mı?" Olmadın mı attım seni.

Maşallah, maşallah kardeşim devlet bile yüz binlerce askeri var dediğini yaptırıyor ya. Kırmızı ışıkta dur diyor durdurtmıyor kimseyi. "Burada yakalayacağım radar koydum, takip ediyorum" diyor kimsenin taktığı yok, geçen geçiyor.

Senin kaç tane askerin var bedduadan başka silahın yok zaten. O bedduanda melekler kıs kıs gülüyorlar. Senelerdir kullanıyorsun kontörün bitti, haberin yok diyorlar sana. Doğduğundan beri bu çocuğa beddua ediyorsun zaten bu her kontör senin olsa yetmez buna kontör.

Beddua hakkını da laçkalaştırdın sen. Üniversiteye giren çocuğuna annesi dua ediyor, tutmadı duası. Teyze kaç yüz bin beddua etmiştin? Allah belanı versin, çatla, geber demiştin. Bir defalığına da melekler anlamadılar ki ne dediğini senin.

Allah muvaffak etsin hiç ağzına yakışmadı bu laf senin bir defa. Sarımsak yiyen ağzın gül koklaması gibi bir şey bu. Hayır, hayır kardeşler bu arızaları gidermemiz gerekiyor.

Bir defa bizim evlerimiz evimiz evliliğimiz Allah'ın garantisinde. Bu garantiyi niye kullanmıyoruz ki? Rabb'im bunaldım ben niye demiyoruz? Niye duaya sığınıyoruz? Şöyle "Ya Rab" derken niye içimizdeki yağlar erimesin ki? Garantiliyiz ya, Allah'ın himayesindeyiz. Kılmıyor musun sabah namazı? Kılıyorum. Tamam Allah'ın himayesinde. Ne korkuyorsun?

Kardeşler, arızasız ev olmaz. Ama Müslümanın evinde de arıza sürekli olmaz. Tedavi etmesini bileceğiz ve en önemli meselemiz kardeşler, herkes bir defa evleniyor dolayısıyla herkesin evliliğinde tecrübesizlik hâkimdir. Tecrübesiziz, kıra döke kıra döke usta oluyorsun, usta olunca da kadın bel fitiğinden, sen kafa fitiğinden zaten yataklara düşüyorsun dolayısıyla bilsen de bir işe yaramıyor.

Hâlbuki bizden önce Havva annemizden beri yeryüzünde milyarlarca gelin oldu, milyarlarca damat oldu. Bu ne demektir? Milyarlarca deneyim var yeryüzünde. Yani özet olarak kardeşler, bizim istişare

etmesini bilmemiz lazım. Öyle her önüne gelene hani Anadolu'da sâdiç mı ne diyorlar damadı şımartan birisi oluyor düğünden önce. Damada bakıyorum sâdıcı ondan beş yaş küçük bekâr. Ya bu ne biliyor da sana ne öğretecek? Öyle değil. Bir insan evliliğinde delikanlılığına bilgisine seyrettiği filmlere filan güvenmemeli.

İmanına, takvasına, kardeşlik anlayışına güvendiği birisi her ailenin danışmanı olmalıdır. Bu meseleyi, filanca abiye soralım o ne diyor bakalım demesini bilmemiz lazım. Sırrı yayacak düzeyde değil, Allah'ın lanet ettiği ve rahmetinden attığı insanlar biride aile sırrını yayan eşlerdir. Çok ağır hadisi şerifler var bu konuda. Hele hanımının açıklarını başkasına anlatan erkeğin hali çok kötü arkadaşlar.

Allah hesabını sormak huzuruna bile çağırılmayacak o kulunu. Bu korkunç bir şey. Mümin kan kusar herhalde fazla kızılık şerbeti dedim der. Yani bu aile sırrını yaymayız ama aile danışmanımız olur, onun da sır tuttuğuna inanırız biz. Gideriz "selamünaleyküm, aleyküm selâm, biz şu meseleyi halledemiyorum" deriz. Bu sünnete uygun bir hal çaresidir.

Görüyorsunuz efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem de Ebubekir'i çağırıldı. Bunalınca Hazreti Ali'ye sordu, böyle yapıyor kadınlar ne yapıyım?" dedi. Aişe annemizle ilgili sordu. Kimse aklına güvenmemeli, çok aklına güvenmek veya sadece annene, sadece ablana güvenmek şeytan taktığıdır. O ailede taraf olmayan adil konuşacak birisine güvenmek onu hakem yapmalıyız.